

[Albrechtsen]

Det er lovgivningsmagten i dette land, der fastsætter koncessioner, det er ikke noget, man sidder og forhandler med virksomhederne om. Virksomhederne kan få meddelelse om, på hvilke koncessionsbetingelser de kan arbejde på dansk og på grønlandsk territorium. De skal ikke indgå i lovgivningsmagtens virksomhed.

Jeg synes, de to punkter burde afklares, så vi kunne få dagsordenen så god som overhovedet muligt.

Jeg tror, det var hr. Leif Hermann, der rejste et spørgsmål i forbindelse med formuleringen af dagsordenen, nemlig om den også indbefatter en undersøgelse af, i hvilket omfang det kan have påvirket sagen, at der muligvis er tilgået oplysninger til de politisk valgte medlemmer af bestyrelsen. Jeg havde egentlig fortolket dagsordenen sådan, at det spørgsmål selvfølgelig også indgår i undersøgelsen, men da hr. Leif Hermann nævnede, at det kunne være et problem, vil jeg gerne stille spørgsmålet udtrykkeligt til forespørgerne, således at det kan blive bekræftet, at den side af sagen selvfølgelig også indgår i undersøgelsen.

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Til det sidste vil jeg sige, at dommeren kan jo indkalde alle relevante oplysninger, og vi har ikke lagt nogen begrænsninger i forbindelse med denne dagsorden.

Jeg vil godt til hr. Leif Hermann sige, at der ikke er noget, som det er nødvendigt at præcisere i denne sammenhæng. Hvis hr. Leif Hermann nu hørte efter, hvad det var, jeg sagde, så sagde jeg, at det var en forudsætning for vores accept af salget, at kryolitminevirksomheden ophørte. Det var, hvad vi havde fået at vide, og derfor sagde vi ja til salget, og jeg prøvede oven i købet at redegøre for, hvordan tingene ville have set anderledes ud for os – i modsætning til for Venstre – hvis ikke det havde været tilfældet.

Til hr. Albrechtsen vil jeg bare sige, at jeg faktisk synes, det er en god dagsorden. Så må vi se, hvad der sker, når dommerundersøgelsen foreligger, og tage stilling til den tid.

Endelig vil jeg gerne sige til hr. Albrechtsen, som måske ikke har været så meget inde i drøftelser omkring koncessioner, at det er faktisk almindeligt, at man forhandler kon-

cessioner. Det betyder naturligvis ikke, at staten ikke har et udgangspunkt, men koncessioner forhandles altid.

(Kort bemærkning).

Camre (S):

Jeg vil kun til hr. Albrechtsens spørgsmål svare, at det for os er en selvfølge, at den dommer, der forestår undersøgelsen, kan tilkalde hvem han måtte finde relevant – det være sig mennesker, der er ansat i den ene eller den anden funktion under Kryolitselskabet, mennesker, der har siddet i Kryolitselskabets bestyrelse, embedsmænd fra Ministeriet for Grønland eller andre ministerier, politikere, hvem det end måtte være.

Det er jo en given ting, at det, vi ønsker, er at få klarlagt et forhandlingsforløb, og derfor må det naturligvis være op til denne uvildige dommer, at han har alle relevante oplysninger til rådighed.

Bollmann (CD):

Når man læser forespørgslens tekst og har hørt ministerens svar, synes jeg egentlig kun, man kan sige tak til ministeren, for i den besvarelse blev der redegjort ikke alene for de forhold, der lå forud for salget af statens andel, men også for de omstændigheder, der i de sidste par måneder har dannet baggrund for, at der overhovedet er rejst en debat i dag.

Det, man kritiserer fra forespørgernes side, er jo bl.a., at der efter salget er opstået en ny situation, hvor det nu privatejede selskab siger, at der muligvis eksisterer større forekomster af kryolit end det, der var forudsætningen ved finansudvalgets og Folketingets behandling af spørgsmålet for godt og vel et år siden.

Der har i debatten været en del udtalelser – jeg synes urimelig mange – om, at ministeren skulle have vildledt Folketinget, eller i hvert fald at Folketinget skulle være blevet misinformeret. Jeg synes, det er påstande, der er meget vanskelige at acceptere, men indtil nu er der i hvert fald heller ingen, der har kunnet dokumentere dem. Efter alt, hvad vi ved i dag og har haft mulighed for at checke af, mener jeg ikke, der kan være tvivl om, at ministeren i 1985 ikke har haft anden viden end den, der lå til grund for ansøgningen til finansudvalget.